

Sygn. akt X Kz 11/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Grażyna Puchalska -spr

Sędziowie: SO Bogusław Orzechowski

SO Urszula Myśliwska

sprawy przeciwko **J. J.**

oskarżonemu z art. **212 § 2 k.k.**

w przedmiocie zażalenia pełnomocnika oskarżycielki prywatnej

na postanowienie Sądu Rejonowego dla W. z dnia 19 października 2013r

w przedmiocie przekazania sprawy sądowi właściwemu

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Zdaniem Sądu Okręgowego zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 19 października 2013r. w sprawie przeciwko J. J. oskarżonemu o przestępstwo z art. 212 § 2 k.k. w przedmiocie przekazania sprawy sądowi właściwemu na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. i art. 31 § 1 k.p.k. stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu G. . Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z brzmieniem art. 31 § 1 k.p.k. miejscowo właściwy do rozpoznania sprawy jest sąd w okręgu, którego popełniono przestępstwo, podnosząc w uzasadnieniu, że przestępstwo zarzucane oskarżonemu zostało popełnione w miejscu działania oskarżonego, a zatem w obszarze Sądu Rejonowego w G.. Sąd Odwoławczy podzielił koncepcję Sądu Rejonowego stwierdzającą, że znamiona przestępstwa z art. 212 § 2 k.k. zostały wypełnione w momencie działania oskarżonego ferującego zarzucane mu wypowiedzi., tu też ujawnił się ewentualny zamiar oskarżonego.

Z istoty przestępstwa określonego w art. 212 § 1 k.k. tj. przestępstwa zniesławienia wynika, że można popełnić je tylko w formie działania. W zasadzie pomówienia ma postać zwerbalizowaną, może więc być dokonane przez zawierającą zarzuty wypowiedź, w formie tekstu pisemnego, drukowanego itp. Przestępstwo to jest przestępstwem formalnym z narażenia, do dokonania którego nie jest wymagany skutek w postaci rzeczywistego poniżenia. Wystarczy, że zniesławiające zarzuty „mogły” taki skutek spowodować, a więc – obiektywnie rzecz ujmując – stwarzały zagrożenie dla dobrego imienia osoby lub innego pomówionego podmiotu. Przestępstwo zniesławienia należy do przestępstw formalnych (bezsukrowych), konieczne jest jedynie to by zniesławiająca wypowiedź zdalna była obiektywnie do wywołania takiego skutku. Zniesławienie należy zaliczyć do kategorii przestępstw abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo.

Niezasadnie zatem argumentuje skarżący wskazując na miejsce nastąpienia skutku, skoro ten nie stanowi znamienia przestępstwa zarzucanego oskarżonemu w tej sprawie. .

Inną zaś kwestią jest przekazanie sprawy na podstawie art. 36 k.p.k. przy uwzględnieniu ekonomii procesowej oraz społecznych kosztów postępowania, jednak rozstrzygnięcie tej kwestii pozostaje wyłącznie w gestii sądu właściwego.

Mając powyższe na uwadze sąd okręgowy orzekł jak na wstępie.